

ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ

2014

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A1.

Τόσο κοντά στα τείχη έχουμε τον εχθρό! Επομένως φυλαχτείτε από τον κίνδυνο, προστατέψτε την πατρίδα! Μην έχετε εμπιστοσύνη στις δυνάμεις της πόλεως. Να αποβάλλετε την εμπιστοσύνη που είναι υπερβολική σε σας. Μην πιστέψετε ότι θα ενδιαφερθεί κανείς για την πατρίδα, αν εσείς οι ίδιοι δε φροντίσετε γι' αυτήν. Θυμηθείτε πως η πολιτεία μας κάποτε βρέθηκε στον έσχατο κίνδυνο.

Στο Λατινικό πόλεμο ο Τίτος Μάνλιος ο ύπατος, που καταγόταν από αριστοκρατική γενιά είχε την αρχηγεία του στρατού των Ρωμαίων. Αυτός, όταν κάποτε έφευγε από το στρατόπεδο, διέταξε να απέχουν όλοι από τη μάχη.

Τότε ρώτησε την κόρη (του) ποιο από τα δύο προτιμούσε μετά από μερικά χρόνια να είναι ασπρομάλλα ή φαλακρή. Όταν εκείνη απάντησε (είχε απαντήσει) «εγώ πατέρα προτιμώ να είμαι ασπρομάλλα», ο πατέρας πρόβαλε σ' αυτήν ψεύτικο επιχείρημα: «Δεν αμφιβάλλω πώς δε θέλεις να μείνεις φαλακρή. Γιατί λοιπόν δε φοβάσαι μήπως αυτές εδώ σε κάνουν φαλακρή;».

B1.

Proxime

Opes

Magis nimia

Nullius

Ipsi

Extero

Discrimina

Nobilia genera

Exercitibus

Omni

Illud

Partum

Istarum

Sibi

B2.

Habento

Cautum, cautu

Tutantem-tutaturum-tutatum

Nolles

Deposuerit

Nasci

Abibunt

Edic

Abstineant

Mavultis

Obicereris

Fiant

Γ1α)

αφαιρετική οργανική του μέσου στο *confidere*

δοτική προσωπική κτητική από το *est*

υποκείμενο του απαρεμφάτου *consulturum esse* (ετεροπροσωπεία)

δοτική προσωπική χαριστική στο *consulturum esse*

ειδικό απαρέμφατο αντικείμενο του ρήματος *mementote*

απρόθετη αφαιρετική τοπική του χρόνου στο *praefuit*

απρόθετη κυρίως αφαιρετική της καταγωγής στο *natus*

επιθετικός προσδιορισμός στο *annos*

κατηγορούμενο στο υποκείμενο του απαρεμφάτου

έμμεσο αντικείμενο στο ρήμα *obiecit*

αντικείμενο του ρήματος *faciant*

Γ1β2.

Nolite cavere

Ne caveritis

Γ2α.

Είναι δευτερεύουσα ουσιαστική πρόταση του quin.

Εισάγεται με το σύνδεσμο quin επειδή συνοδεύεται από άρνηση “non dubito”

Λειτουργεί ως αντικείμενο στο ρήμα non dubito.

Εκφέρεται με Υποτακτική, επειδή το περιεχόμενό της εκφράζει την πρόθεση του υποκειμένου του ρήματος της κύριας πρότασης.

Ο χρόνος της Υποτακτικής είναι Ενεστώτας (nolis) επειδή εξαρτάται από αρκτικό χρόνο. Η πρόθεση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή –συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση – και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής του.

Γ2β.

Qui natus erat

Is aliquando castris abiens

Γ2γ.

“**utrum** post aliquot annos cana esse mavis **an** calva?”

“**Mavisne** post aliquot annos cana esse **an** calva?”

“Mavis post aliquot annos cana esse **an** calva?”

ΝΕΟ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ